

ROUŠKA

ročník 26

číslo 5/23

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 736 766 021, email : info@bohumin.charita.cz

VE SVĚTĚ, ALE NE ZE SVĚTA

Nedávno jsem četl článek teologa Tima Nobleho, který se před dvaceti lety přestěhoval do České republiky a má britské i české občanství. Snad jej to vedlo k zamýšlení nad slovy apoštola Petra, který mluví o křesťanech, jako o vyhnancích a cizincích v tomto světě. (viz 1 Petr 2,11). Žijeme ve světě, ale nejsme ze světa.

Noble: *Jsme na cestě, to není náš poslední cíl, nejsme plně podřízeni požadavkům tohoto světa, protože nakonec jsme občany mocnějšího království, království Božího. Kdekoliv bydlíme, kdekoliv žijeme, máme jenom dočasný domov, protože jsme povoláni k něčemu jinému, k něčemu trvalejšímu a úžasnějšímu. Náš život je pouť, na které se setkáváme s různými lidmi, situacemi, možnostmi. Často jsou Božím požehnáním, ale mohou být i pokušením a výzvou. Požehnáním, ale i pokušením a výzvou.*

Požehnáním, protože Bůh má nesčetné možnosti, jak nám je skrze druhé lidi, události a překvapení (ať radostná či bolestná) projevit. Nechtít se odevzdat Božímu světu nás velmi ochuzuje. Protože známe a máme jen ty naše ubohé možnosti či spíše nemožnosti. **Beze mne nemůžete nic**, říká Ježíš (Jan 15,5). Naši předkové si to připomínali rčením: Bez Božího požehnání, marné lidské namáhání.

Pokušením v tom, že někdy chceme žít jen v jednom světě. Noble píše: *Bud' zapomeneme na Boha, abychom se mohli soustředit na denní život a jeho starosti (či slasti – pozn. autora), nebo necháme ten denní život být, abychom se mohli soustředit jenom na „duchovní věci“, a když to děláme, ignorujeme lidi a svět kolem nás.* Reálnému světu se vzdalujeme a tím i Bohu.

Výzvou – jak žít na hranici těchto dvou světů. Ona prochází našim srdcem. Činit vše tak, jako by to záleželo jen na nás, a modlit se tak, jako by to záleželo jen na Bohu (sv. Ignác z Loyoly). Současným životem patřit Božímu království. A ve všech životních okamžicích vnímat, otevírat se blízkosti nebe. Kdosi napsal, že *Bůh nás objímá skutečností!*

V závěru autor píše o zkušenosti svého dvojího občanství: *Nemusím se rozdělit a mít českou část a anglickou část, ... Spiš jsem občanem dvou zemí. V těžkých dobách to s sebou nese jakoby dvojnásobnou bolest, když je dobře, dvojnásobnou radost.* Ano patřit dvěma světům nesmí znamenat rozdělení, ale obohacení, naplnění. Když je dobře, naše radost se násobí radostí nebe. Radostí zesnulých blízkých, andělů strážných, svatých patronů, nebeské Matky, i samého Ježíše, protože jen v díkůvzdání jemu je naše radost úplná. Za to v těžkých dobách se nám Boží svět nevzdaluje, nepřidává bolest, ale naopak je nám zvláště nablízku. Tím ji umenšuje, činí snesitelnou a posiluje v naději.

Téma Božího království přináší blížící se listopadové dny. Právě toto období, pro někoho zádumčivé a smutné, nás chce povzbudit v naší touze už nyní se stávat účastnými Božího světa a jednou být tam, kde už nebude pláč, kde Boha uvidíme tváří v tvář, budeme mu podobni navěky, a věčně jej budeme chválit (z liturgie).

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

**Za pokoj mezi národy
a za obrácení pachatelů zla
a Boží spásu
pro všechny oběti
násilných činů.**

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- * Za osoby nemocné a v invalidním či starobním důchodu, ať netrpí pocitem prázdnoty a zbytečnosti, dej jim poznat jejich poslání.
- * Za osoby zemřelé, zkrát jejich očištcové utrpení a přijmi je do nebe.

DŮVĚRA

Zdravím všechny čtenáře Roušky. Ráda bych dnes pozornost z klientů a pracovníků našeho střediska přenesla na rodiny a blízké, kterým se o blízké na nějaký čas staráme. Často bojují se strachem a pocitem studu, že na péči nestačí sami, nebo že chtějí nějaký čas věnovat sobě nebo svému zdraví. To, zda bude pro takové osoby odlehčovací služba přínosem, závisí při tom nejen na tom, jak se zvládneme o jejich blízkého postarat, i když je to velmi důležité, ale i na tom, zda bude rodina schopna péči nám skutečně přenechat a na chvíli se od starosti o svého blízkého oprostít. Snažíme se sice důvěru budovat a pracovat tak, aby nás dobrá pověst předcházela, přesto se však bez důvěry nemusí naše služba stát „odlehčením pro blízké“, ale spíše komplikací.

Uvedu to na příkladu ženy, které budu říkat paní Klára a jejího manžela, kterému budu říkat pan František. Panu Františkovi jsme poskytovali službu, protože si paní Klára potřebovala vyřešit své zdravotní potíže, které kvůli faktu, že manžel potřeboval celodenní péči a dohled, dlouho odkládala. Když jsem jela dohodnout poskytování služby, bylo znát, že dlouho bojovala s tím, zda požádá o pomoc a zda přenechá péči o manžela někomu dalšímu. Zdraví se ale hlásilo, takže se klientka rozhodla a po souhlasu manžela odlehčovací službu domluvila.

Když k nám pan František nastoupil, byl trochu nejistý a nevěděl, co přesně má od nás čekat a jestli se mu u nás bude líbit. S manželkou se loučil se slzami v očích a ona mu dala na stoleček mobilní telefon s příslibem, že si mohou zavolat. Po prvních pár hodinách pobytu to vypadalo, že pan František vše zvládá a s pracovníci v klidu komunikoval a vypadalo to, že je spokojený. Služba byla poskytována dle domluvy s ním a vše se zdálo být v pořádku. Paní Klára své slovo dodržela a pravidelně s ním telefonovala. Bylo jasné, že pro ni odloučení taky není snadné, a to jsme všichni chápali.

Že se nervozita stupňuje, jsem pochopila v momentě, kdy začala několikrát denně volat i na můj telefon a žádat, abych zkontrolovala, zda má manžel správně nastavenou postel, zda má dost pití a podobně. Samo-

zřejmě jsme to já, nebo některá z pracovnic udělaly a pokaždé jsme zjistily, že je klient úplně klidný a nevypadá to, že by byl s něčím nespokojen. Snažila jsem se paní Kláru povzbudit a uklidnit, že je vše v pořádku, ale zabralo to vždy jen na chvíli.

Pár dnů jsme takto pokračovali, a nakonec mě paní Klára prosila, jestli by si nemohla vzít pana Františka zpět domů, že to s těmi doktory ještě nějak posune. Říkala mi, že sice děkuje za péči, ale nemá smysl pro ni v pobytu pokračovat, protože nic nezařídí a ani si neodpočine a je pro ni nakonec jednodušší, když má manžela doma. Službu jsme samozřejmě ukončili a s manžely jsme se s přáním všeho dobrého rozloučili.

Mohlo by se zdát, že se na paní Kláru zlobím, nebo pro ni nemám pochopení. Spíš bych chtěla povzbudit rodiny a blízké našich klientů v odvaze důvěřovat, že se o blízké postaráme a na oplátku bych za nás chtěla slíbit, že se budeme snažit jejich důvěru si zasloužit.

*za tým Charitního domu sv.
Kláry Monika Adámková*

ROLE KLÍČOVÉHO PRACOVNÍKA V DOMOVĚ PRO SENIORY

Představte si, že potřebujete pomoc druhé osoby v péči o sebe sama, už nadále nemůžete setrvávat ve svém domácím prostředí a vaše cesta směřuje do domova pro seniory. Nejdříve vás navštěvují sociální pracovníci různých sociálních služeb, kteří mapují vaši situaci, zjišťují vaše potřeby, chrlí na vás spoustu informací a pak to přijde. Je před vámi obrovská změna. Je tady ten den, kdy přijíždíte do svého nového domova. Všichni se vám představují, vysvětlují, jak to funguje, dotazují se

na to, co potřebujete, jak si věci přejete... Jen to píšu a padá na mně úzkost, jak bych tohle všechno zvládla.

Je samozřejmostí, že domov má zpracované postupy, jak začátek využítí sociální služby klientovi co nejvíce usnadnit, zpříjemnit a nastavit dle jeho přání a potřeb. Celý pracovní tým Domova ke klientovi přistupuje s respektem, vlídností, klidem a empatií. Ale i přesto může klient pociťovat nejistotu a obavy.

Proto v sociálních službách je pracovní pozice, která nese pojmenování klíčový pracovník. Klíčový pracovník je ta osoba, na kterou se klient může kdykoli obrátit, je „důvěrníkem“ klienta, vždy vystupuje v jeho zájmu a spolu s klientem nastavuje podmínky poskytování sociální služby podle jeho přání, potřeb a zvyků.

Klíčový pracovník je ve velmi úzkém kontaktu s klientem, věnuje mu čas mimo úkony péče, spolupracuje s jeho rodinou a blízkými. Hovoří s klientem o veškerých záležitostech spojených s jeho životem v Domově a získané informace předává ostatním členům týmu tak, aby byla zajištěna kontinuita jemu poskytované služby.

Jednoduše řečeno, je to člověk, pracovník, který je tady pro klienta! Všichni víme, jak důležité je mít pocit, že Vám někdo naslouchá, chytí za ruku a pohladí, když to potřebujete.

Michaela Mičová
vedoucí Domova sv. Františka

GRILOVÁNÍ, LETNÍ KINO I PÉČE O PLEŤ

Začátek září byl pro klienty a personál Domova U Kaple ve znamení příprav na společné grilování, které se konalo již druhým rokem a vznikla tak pěkná tradice. Grilovaly se klobásky, párky, ale i hermelín, který měli mnozí klienti možnost ochutnat poprvé. Na zub bylo i mnoho sladkých moučnicků, které přinesly rodiny klientů, za což jim moc děkujeme. O zábavu se postaral harmonikář pan Švidrnoch, který hrál klientům písničky na přání. Navštívil nás i pan starosta Dětmarovic Ing. Ladislav Rosman.

Díky pěknému a teplému září jsme pro naše klienty připravili na sobotní podvečer „letní kino“ promítané na terase Domova. Klienti si sami vybrali zhlédnutí komedie století „S tebou mě baví svět“. Všichni zúčastnění dostali teplou deku, čaj s rumem a popcorn. Skoro, jako ve skutečném letním kině. Klientům se tato akce moc líbila a spokojeně se po skončení filmu odebrali do svých postelí. Na zdařilý večer jsme ještě dlouho společně vzpomínali.

A protože je raný podzim a čas sběru vína, připravili jsme klientům také ochutnávku burčáku. Jen jsme se nedrželi hesla, kolik je ti let, tolik litrů burčáku musíš vypít 😊.

Pro nápady nechodíme daleko, tak našim společným nápadem bylo, že klientky Domova měly možnost využít služby paní kosmetičky, která jim věnovala odpoledne, při kterém jim představila péči o pleť. Klientky si

tak nanášely různé pěstící krémy, masky a nechaly se i nalíčit. Myslím, že ženská duše pookřála.

Při povídání s našimi klienty velmi často vzpomínáme na jejich rodná místa, prožité události i místa, která jsou pro ně něčím důležité. A při jednom takovém odpoledním povídání se zrodil nápad. A od nápadu, když jsou kolem vás lidé, kteří jsou hned ochotni nápady realizovat, není daleko k činům. A tak jsme na přání klientek uskutečnili výlet do Staré Orlové. Pracovnice, které naše klientky doprovázely společně zavzpomínaly na vše, co se od dob jejich mládí změnilo, jak vypadalo

náměstí tenkrát a jak dnes.

Obdivovaly krásný římsko-katolický kostel

Narození Panny Marie a společně se

vyfotily s touto výraznou dominantou. Na závěr navštívily

místní kavárnu

Orlovka, kde si popovídaly při dobré kávě a zákusku.

A protože to v našem Domově stále žije novými impulsy, tak nás svým podzimním vystoupením potěšily v září děti z Mateřské školky Koukolná. Tyto dětské návštěvy klienti v Domově vítají a dojímají se při nich.

V říjnu k nám do Domova přijela paní Matušková z Frýdku se svým poníkem Ondráškem, se kterým se věnuje ponyterapii. Klienti si poníka mohli hladit i nakrmit a zaujatě poslouchali vyprávění o tomto plemeni.

Svá životní jubilea v Domově oslavily dvě klientky z Dětmarovic, kterým k jejich 90. a 95. narozeninám kromě pracovníků Charity přišli popřát také zástupci z obce. Klientky byly velmi dojaty a potěšeny.

Mezi oblíbené aktivity v Domově patří tvoření. Využíváme při tvoření přírodniny. Díky květům hortenzií a travin vznikl podzimní věnec, který zdobí vstup do jídelny. Také s klienty recyklujeme, např. z prošlých těstovin, které si klienti obarvili a vytvořili různé dekorace jako náramky a náhrdelníky.

Klienti si tak díky střihání, lepení a navlíkání procvičují jemnou motoriku a cítí se být prospěšní.

Stále se snažíme zkvalitňovat služby v Domově, a to na všech úsecích (kuchyně, údržby, prádelny, úklidu, zdravotních i sociálních služeb). Děkuji za to celému pracovnímu týmu Domova.

*Tamara Mecová,
vedoucí Domova U Kaple*

OCENĚNÍ OTCEM BISKUPEM

Ostravsko-opavská diecéze oslavila v pondělí 16. října svou hlavní patronku – sv. Hedviku Slezkou. Biskup Martin David při té příležitosti vyznamenal 22 osobností všedního dne: ženy i muže, kteří trpělivě slouží lidem například ve farnostech nebo v Charitě.

Významná část děkvných slov putovala do Charity. Diecézní ocenění získala třeba lékařka Charity Hlučín Marie Bartusková za službu klientům v charitním domově sv. Mikuláše v Ludgeřovicích i rozvoj terénních služeb Charity. Ocenění převzal také Jiří Müller – původním povoláním horník vede tým údržby Charity Ostrava a se svým týmem se stará o třináct jejích budov. Biskup Martin děkoval také Markétě Zarembové za

empatii a vstřícnost ke klientům Domova pokojného stáří sv. Františka Charity Bohumín, kde si také od seniorů vysloužila přezdívku „sluníčko“.

Jsme moc rádi a také patřičně hrdí na to, že z naší bohumínské Charity byly vyznamenány otcem biskupem hned dvě naše pracovnice:

Andrea Schweizerová
ZA PROFESIONÁLNÍ A INOVATIVNÍ PŘÍSTUP
VE SLUŽBĚ CHARITY BOHUMÍN

V Charitě Bohumín pracuje paní Andrea přes jedenáct let. V Charitním domově sv. Františka zastává pozici pracovnice v sociálních službách. Lidský, empatický i profesionální přístup pomáhá porozumět klientům a tím i hledat nový způsob či inovaci pracovního postupu. Pomáhá při tvorbě strategických materiálů služby a spoluorganizuje pro veřejnost besedy pro pečující osoby. Aktivní je i v Tříkrálové sbírce.

Markéta Zarembová
ZA VÍCE NEŽ DVACETILETOU SLUŽBU V CHARITĚ BOHUMÍN

Paní Markéta pracovala v Charitě Bohumín přes dvacet jedna let. Loni odešla do zaslouženého důchodu. Jako pracovnice v Domově pokojného stáří sv. Františka uměla rozdávat nejen empatii a vstřícnost, ale také radost i jiskru. Klienti ji právem přezdívali „Sluníčko“. Na paní Markétu byl vždy spoleh, byla pilířem celé organizace. Podílela se na organizaci besed pro veřejnost určených pro pečující osoby. Aktivní je i v Tříkrálové sbírce.

Oběma vyznamenaným moc děkujeme za jejich práci pro naši organizaci a připojujeme se ke gratulacím.

Za Charitu Bohumín
Zdeňka Kniezková Brňáková

DEN BEZ DLUHŮ

Občanská poradna vás informuje o akci:

**kde máte možnost zdarma po celý měsíc listopad
zjistit, zda jsou proti Vám vedeny exekuce.**

Stačí, když v listopadu 2023:

- zatelefonujete na bezplatnou linku: 800 700 880 (v čase 8:00 – 16:30 hod), nebo
- vyplníte formulář na <https://nasedluhy.cz/kontaktujte-nas/>, a o výpis exekucí zde požádáte.

„Den bez dluhů“ je mezinárodní aktivita, která lidem radí s dluhy, připomíná, že jsou řešitelné a z dluhové spirály existuje cesta ven.

S Vašimi dluhy jsme připraveni Vám poradit také v Občanské poradně v Bohumíně, a to nejen v měsíci listopadu, ale po celý rok:

na mobilním tel. č. 739 002 717, na emailu: poradna@bohumin.charita.cz

osobně: na ul. Štefánikova 957, Bohumín - Nový Bohumín, 735 81,

Otevírací doba poradny pro vaše dotazy:

pondělí a středa: 8 – 12 a 13 –17, úterý a čtvrtek 8 –12

Poslední klient je přijat 45 minut před koncem otevírací doby.

Pomůžeme Vám s exekucemi, splátkovými kalendáři, oddlužením / insolventci / osobním bankrotem, aj... Služby poradny jsou zdarma

PÁR SLOV K ZAMYŠLENÍ O SLUŽBÁCH PRO OSOBY BEZ PŘÍSTŘEŠÍ

Služby nocleháren a nízkoprahových denních center jsou označovány jako sociálně preventivní a slouží celé veřejnosti, nejen lidem bez domova. Tím, že poskytují možnost noclehu, nemusí tito lidé přespávat na ulici, v dopravních prostředcích či jiných veřejných místech, a především v zimě je tak chránit před umrznutím. Podmínky k provedení hygieny snižují riziko šíření chorob a parazitů. Poskytnutá polévka či pečivo snižuje další nežádoucí jednání jako

třeba žebrotu či drobné krádeže jídla v obchodech. Základní sociální poradenství poskytuje uživatelům této služby odpovědi na otázky, zda a jak mohou svou nepříznivou situaci změnit. Toť vše.

Je na uvážení každého, zda je tato pomoc dostatečná či ne, ale je třeba přitom zvážit i fakt, že jako každá jiná sociální služba má i tato své hranice. A to přesto, že je poskytujeme pod hlavičkou Charity. Slovo „charita“ má tendence v lidech probouzet představu nekonečného dobra, odevzdáním se, rozdáním se, obětováním ...To souhlasí. Do určité míry ovšem. Záhrady nečiníme. Dokonce je ani nenabízíme a neslibujeme. Jednoduše proto, že to neumíme. Představy a očekávání jak ze strany společnosti, tak i u mnoha zájemců o naše služby jsou však zcela jiné a mnohdy nereálné. Neposkytujeme zdravotní péči, nejsme totiž kompetentní zdravotníci a nesuplujeme ani nemocnice a LDN. Neposkytujeme ubytování, protože nejsme služba pobytová. Nejsme schopni převzít na sebe dluhy, odpovědnost za partnery, děti atd., nejsme zodpovědní za rozhodnutí, jež je dovedla do této tíživé situace. Tak co vlastně jsme a co děláme? V čem tedy spočívá ta deklarovaná podpora a pomoc potřebným lidem kromě onoho noclehu a zajištění základních životních potřeb? Především v důstojném přístupu, respektu a přijetí každého člověka, jako jedinečné osobnosti. Ve snaze vzbudit v nich potřebu pozitivní změny své současné životní situace. Trvalé změny, což především spočívá v přijetí vlastní zodpovědnosti za své jednání, svá rozhodnutí, za svůj vlastní život. Důstojně a s respektem k individuálním schopnostem a možnostem každého člověka. Přesto se občas stává, že nejsme schopni poskytnout službu komukoliv, kdo se jeví jako potřebný. Nejsme schopni uspokojit všechny jeho požadavky právě proto, že nejsme schopni převzít zodpovědnost za jeho život. Jednoduše nejsme všemocní a uvědomujeme si své hranice. A tak jako může naši službu kdokoliv odmítnout, můžeme ji i my někomu neposkytnout. Všichni máme totiž možnost volby a všichni odpovídáme za důsledky svých rozhodnutí. Tímto se tedy omlouvám všem, jimž jsem zmařila jejich představy o neomezených schopnostech a možnostech pracovníků v řadách Charity a zároveň však věřím, že naše poslání jim, stejně jako nám, dává nyní skutečný smysl.

*Žaneta Bébarová, vedoucí služeb
Nízkoprahového denního centra a Noclehárny sv. Martina*